Ч. 62. Неділя 31 (18) марта 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Розрухи в Румунії. — Справа марокканьска. Вісти з Росиї.

О дальшім ході подій в Румунії доносять: В Букарешті з причини вістий о поході селяньских товп заволоділа страшна паніка. Начальник поліциї велів замкнути всї склепи, бо побоює ся рабунку, коли би селяни вдерли ся до міста. Особовий поїзд, їдучий до Комана, задержали в ночи селяни і забрали з него всї грошеві і вартістні пересилки. Властителї більшої посілости з повіта Крайова просили правительство телеґрафічно о заведенє в місті і повіті стану облоги, аби не допустити до вибуху розрухів. В Крайовій арештовано 2 аґітаторів, студентів з Бесарабії. — Коло села Мокачеї прийшло до страшної борби селян з войском. Навіть жінки брали в ній участь. Відперті повернули селяни назад і поновили напад. Після послідних вістий в тій борбі упало 50 селян, а 210 єсть ранених. До борб з войском прийшло ще в місцевостях Брабова і Багонгабеште. В Креведії селяни шість разів нападали на войско, котре було в критичнім положеню. На поміч прибула войску артилерия. Під огнем артилериї уступили селяни. Число убитих має виносити до кількасот. — На границях міста Яс приходить до борб з войском. Товпи селян не мають відваги кинути ся на місто, бо там нагромаджено велику силу войска. Мимо того рух в місті майже завмер. Банки закрили купцям кредит.

Як давнійше, так і тепер в Марокку веде ся тиха а завзята конкуренция між Німеччиною а Францією, при чім марокканьскі тубольчі власти протеґують наглядно німецкі вироби, а францускі прямо бойкотують. Рабунки француских купців і напади на францускі каравани стають чимраз частійші, а уходять звичайно безкарно марокканьским розбишакам, про яких ніхто не може сказати, чи не стоять в дальшім чи близшім порозуміню з самим правительством. Недавно зайшов в місті Маракешу звістний факт, який довів до краю француску вирозумілість. Убито там француского лїкаря дра Мошампа, а убито серед обставин дуже обтяжаючих марокканьске правительство, бо баша Маракешу знав про підбурюванє товпи против Мошампа і нічого не підприняв для его охорони, а і по его насильній смерти не журив ся нічого про сей факт, так що осьмілена товпа напала також на анґлійский консулят і тілько завдяки самообороні его мешканців зі скорострільних карабінів і револьверів уступила перед знищенєм. Яко причину убитя Мошампа подає Köln. Ztg., що убитий француский лікар вивісив на своїм домі хоругов, а населенє взяло то за провокацию, бо в краю вільно вивішувати хоругви лише на мечетах. Від кількох днів жадано від лікаря усуненя тої хоругви. Товпа напала на виходячого з аптики лїкаря і убила его. Мошамп одержав 30 ран від штилетів. Его тїло, яке лиш з трудом удало ся вирвати з рук роз'яреної товпи, буде перевезене до Франциї. Француске правительство висилало до Марокка два панцирники, а крім того приказало комендантови ґарнізону Аінсефра, генералови Ліяптот, вирушити до Марокка і заняти місцевість Уджда, задля витвореня відповідної пресиї на марокканьске правительство. Аінсефра лежить в полудневo-західній части Альжиру, саме над марокканьскою границею, а Уджда положена на північний захід на марокканьскій земли, також недалеко альжирскої границі. Віддаленє тих двох точок на воздушній лінії виносить около 25 кільометрів. Уджда єсть містом з 6.000 мешканцями і як на марокканьскі відносини має сильну залогу з причини безнастанних розрухів, які там панують. Властиво француска виправа повинна звернути ся на місце сповненого злочину, то єсть на Маракеш, другу столицю Марокка, місто, яке числить 60.000 мешканців, а мимо сего числить заледви 500 лю-

---

49)

Пан Лекок.

З француского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Пані Мільнер була ласкава встати з крісла, взяти папір і прочитати его. Так було дійстно.

— Добре, добре — відповіла она. — Зараз піду, лиш возьму хустку на себе.

Лекок поклонив ся знову низенько і вийшов урадований з того, що єму така штука удала ся. Побіг на другу сторону улиці і сховав ся там в ново ставленім будинку, де в обідну пору не було нікого.

Наконець явила ся вистроєна властителька готелю, ціла рожева і ясніюча при красній весняній погоді. Убиранє хустки очевидно довго тревало, бо тепер хотїла дігнати страчений час і бігла жваво вздовж улиці.

Ледви щезла, як Лекок вискочив із своєї кривки і як бомба впав до готелю. Фриц, той баварский кельнер, одержав очевидно приказ, щоби через кілька годин пильнував дому — та й пильнував его. Розсів ся на фотели своєї господині, поклав ноги на другий столець і задрімав.

— Вставай! — заверещав Лекок до него. — Вставай!

На той голос, що звучав мов труба, схопив ся перепуджений Фриц на рівні ноги.

— Слухай, — відозвав ся до него поліцист, показуючи єму свій урядовий значок — як видиш, я член кримінальної поліциї. Коли не хочеш мати неприятностий, з котрих найменша вандрівка до слїдчої вязниці, то роби так, як тобі скажу.

Кельнер дрожав на цілім тілї і ледви на силу сказав:

— Зроблю, лиш скажіть що?

— Дрібничку. За хвильку прийде сюди якийсь чоловік; пізнаєш его по его чорнім одіню і довгій бороді. Розходить ся о то, щоби ти єму слово в слово то само сказав, що я тобі. А запамятай собі, бо як одно слово зле скажеш, то буде біда.

— Спустіть ся на мене! — сказав Фриц; — у мене память знаменита.

На згадку про вязницю він мало аж не скаменїв; говорив зовсїм щиро, а Лекок скористав з его настрою. Коли поучив его зовсїм ясно, що має робити, сказав:

— Так! А тепер хотїв би я сам чути й видїти. Де можу сховати ся?

Фриц показав на скляні двері.

— Тут в сїй темній комірці побіч, пане аґенте! — Коли двері лиш припрете, будете все могли чути, а крізь шиби можете все видїти.

Лекок не кажучи й слова, вбіг до комірчини; в тій же хвили дав дзвінок від дверий знати, що хтось увійшов до готелю.

То був Май.

— Я хотїв би поговорити з властителькою готелю.

— З якою властителькою?

— Ну, з тою панею, котра мене приймала, коли я перед шести недїлями тут заїхав.

— Ах так, то ви хочете поговорити з панею Мільнер. Ну, то ви за пізно вибрали ся; она вже не держить сего готелю. Продала его тамтого місяця і вернула з своїм майном назад до своєї вітчини, до Альзациї.

Май аж тупнув ногою і закляв ще страшнійше як париский фіякер.

— Але менї щось належить ся від неї! — відозвав ся він знову.

— То може закликати єї наслїдника?

Лекок в своїй кривцї мусїв мимоволї подивляти кельнера Фріца, бо брехав справді так гладко як Нїмець.

— Е! Наслїдник нажене мене до чорта! — сказав на то Май. — Я хотїв, щоби она вернула менї задаток, який я заплатив за комнату, котрої нїколи не уживав.

— Задатку нїколи не звертає ся.

Май на то заворкотїв щось собі під носом, але з того можна було лиш тілько зрозуміти, що він говорив щось про „просте злодійство" та що піде на поліцию; відтак вийшов і луснув дверми за собою.

— Ну, що? Чи відповів я як потреба? — спитав Фриц молодого поліциста, коли той вийшов із своєї комірки.

— Дуже добре, знаменито — відповів Лекок, штурхнув стуманїлого кельнера так, що той довкола себе обернув ся, і побіг відтак за Маєм.

Якийсь невиразний страх стискав его за горло. Здавало ся єму, як би то для Мая анї не була несподїванка, анї як би він тим не був дуже подразнений, хоч неприсутність панї Мільнер повинна була его дуже напудити. А

дий залоги. На разі судьба дальшої виправи зависить від становиска, яке займе султан супротив французскої експедициї, піднятої, як належить зазначити, за згодою всїх европейских держав, що були заступлені на конференциї в Альжезірас.

В справі убитя Йольоса доносять з Петербурга, що его убийник вийшов з дому, в котрім містять ся бюра союза істинно-руских людий. З тої причини догадують ся, що се убийство було дїлом чорносотенців. Впрочім за тим промавляють ще і инші познаки. І так: Йольоса вже заздалегідь повідомлено, що на него видано присуд смерти. Вчера одержав присуд смерти депутований Гесен, котрий промавляв за знесенем полевих судів. В середу рано, отже ще перед замордованем Йольоса, орґан союза русских людей „Русское Знамя“, вийшов з великим чорним хрестом на начальнім місци, без нїякого близшого поясненя в тексті. Аж в полудне розійшла ся вість про замордоване Йольоса. Пригадують, що і тамтого року так само склало ся в дни замордованя Герценштайна. Др. Йольос був в першій думі депутованим з міста Полтави. Уродив ся 1858 р. Зразу студиював на київскім університеті, потім кінчив студиї за границею. В Штрасбурзї одержав степень доктора прав. Р. 1893 одержав на московскім університеті степень маґістра суспільної економії, однак, яко жида, не допущено его до професури. В Москві повнив він функциї секретаря правничого товариства. В першій думі разом з Герценштайном належав до провідників думи.

Lokal Anzeiger доносить, що цар вповні вдоволений з дотеперішної дїяльности думи. Велить собі кождого дня здавати подрібне справоздане з ходу нарад. Становище Столипина має бути в теперішнім хвили дуже сильне, тїшить ся він повним довірем царя.

Новинки.

Львів, дня 30-го марта 1907

— Іспити в семінариях учительских. Мінїстерство просьвіти розпорядило, щоби в семінариях учительских, мужеских і женьских вступні іспити на І. курс відбували ся не лиш з початком але й з кінцем року шкільного, подібно як то діе ся в школах середних. Тим зарядженем, котре сего року входить в житє, вдоволено бажаню найширших кругів населеня.

— Дрібні вісти. Видко, щось попсувало ся на сьвіті, коли вже й перелетні птицї не можуть з'орієнтувати ся. Наші поля покриті ще снїгами, а вже прилетїли жайворонки і появили ся досить численно коло Бурштина. Бідні птицї будуть мусїли гинути з голоду і студени. — Інжинір п. Йос. Кріґсайзен загубив в дорозї з Каси ощадности до Намістництва книжочку Каси ощадности на 1818 К. — Під горою Венедсґер в Зальцбурзї засипали осуги снїгові трох туристів. — В Сабадцї на Угорщинї з нагоди Великої Пятницї після латиньского обряда, ішло около 1000 людий в процесиї до недалекої каплицї; на ідучих напав розлючений бугай і покалїчив 50 людий. Бугая застрілено. — Про велику катастрофу на зелїзници доносять з Калїфорнії: Поїзд, що їхав з Нового Орлеана до Сан Франціско, вискочив із шин коло Кольтон в Калїфорнії, при чім згинуло на місци 26 людий, переважно Італїянців, а звиш 100 було зранених, з котрих богато так тяжко, ще нема надії на удержане їх при житю.

— Жертва катастрофи при ул. Жовківскій, служниця, котру оногди видобуто з під румовища заваленого дому, називае ся Марія Новицка, есть родом з Борок домінїканьских і там приналежна; родила ся в 1846 р. Коли оногди видобуто зпід розвалин еї річи, знайдено між ними також книжочку каси ощадности на 77 К 50 с., виставлену на імя Мариї Новицкої. На тій основі пошукано в актах бюра мельдункового на поліцйї і показало ся, що дійстно льокаторка заваленого дому Файґа Шуцман, у котрої Марія служила аж до послїдної хвилї, замельдувала еї дня 18 падолиста 1903 р.

— Друга городска церков в Станиславові. В дни 26-го н. ст. марта с. р. підписано в палатї епископа дра Григория Хомишина в Станиславові контракт купна і продажи, котрим Інститут Непорочного Зачатія Пречистої Діви Мариї в Станиславові за приступленем епископа яко покровителя того товариства релїґійного набув на власність від Хаіма Герша Іммердавера прекрасну площу при ул. Третого Мая, на котрій давнійше стояв млин паровий, під будову другої городскої церкви. В означеній годинї зібрали ся в приватній канцелярії епископа радник судовий Йосиф Каранович яко голова і декан о. Клим Кульчицкий як секретар згаданого Інститута, дотеперішний властитель Іммердавер, нотар Каспарек і адвокати обох сторін др. Партицкий і др. Блюменфельд. Контракт списано в народній мові на перґаміновім папери. Предмет купна становить реальність обнята вик. гіп. 1138 гром. кат. Станиславів, в обшарі 60 арів 81 метрів квадратових, а цїну купна установлено на 100.000 корон, з чого 60.000 К виплачено готівкою. По підписаню контракту удали ся присутні на місце і тут радник Каранович обняв реальність в імени Інститута в фізичне посїдане. Се важний факт в житю станиславівских Русинів, а доконане першого кроку треба приписати неутомимій енерґії теперішного Владики, котрий призбирав фонди дорогою приватних жертв і перевів основане Інститута Непорочного Зачатія Пречистої Діви Мариї, а той Інститут буде властителем нової церкви. Пекуча потреба побудованя другої городскої церкви е очивидною, бо одинока теперішна катедральна церков звичайно так переповнена, шо певно половина вірних не може брати участи в церковних відправах. Дуже щасливим являе ся також вибір місця при головній улици, ведучій з двірця зелїзницї до міста з фронтом на ул. Вірменьску, ринок і ратуш. Кошти будови церкви обчисляють в приближеню на мілїон корон.

— Крадежі. Кравчиня п. Ангеля Штадлер змилосердила ся над служницею без служби Анною Весоловскою, і приймила еї на ніч. З вдячности за добре серце відплатила ся Весоловска в той спосіб, що вставши рано, вкрала кремову сукню, три блюзки, чотири пошевки білі і три сорочки значені буквами А. К., все разом вартости 100 К. — У возї електричного трамваю придержано вчера нотованого злодія Івана Салишина в хвили, коли одній з пасажирок вийняв з кишенї полярес з сумою 25 К 60 с. — В Борках великих коло Тернополя арештовано почтилїона Тимка Волинця, котрий допускав ся великих крадежий на місцевій почтї, отвираючи рекомандовані листи наспівші з Америки. По переведеню ревізиї найдено у него понад 10.000 К в долярах і коронах і щадничу книжочку на 1.400 К. — До купчихи Сари Шрайберової зголосив ся якийсь робітник і заявив, що его прислав купець п. Чарнецкий по масло. Шрайберова дала ему 10 кільо масла а відтак довідала ся, що п. Чарнецкий зовсїм масла не жадав.

— Переїханий самоїздом. В жовтни минувшого року, як ми то свого часу доносили, переїхав на дорозї до Глинян якийсь самоїзд селянина з Вижнян Івана Хомяка і зломив ему та роздушив кліт грудну. Хомяк вилїчив ся, але зістав калїкою на цїле житє і не годен вже тепер працею своїх рук удержувати свою родину. Хто тодї їхав тим самоїздом і до кого належало би заплатити нещасливому пошкодованe, не можна було довідати ся; лиш якийсь панок зложив безіменно в редакциї „Kur. Lwowsk-ogo“ 400 К для покалїченого. Тепер правному оборонцеви Хомяка удало ся вишукати виновника і против него буде внесена жалоба

може він здогадував ся хитрости Лекока? Але як?

Перше слово Лекока, коли він зійшов ся знову з батьком Абсентом, було:

— Чи не розмавляв Май з ким на улици?

— О, то й то ви вже знаете? — сказав на то старий.

— З якоюсь малою, хорошенькою і кругленькою панею.

Лекок аж позеленїв із злости і сказав:

— Не маемо щастя. Я біжу наперед, щоби він не застав пані Мільнер, менї удае ся виправити еї з хати — а они стрічають ся на улици!

— Ах, коби я то був знав! — відозвав ся на то батько Абсент. — Але ви менї нїчого не казали, щоби я не дав Маеви розмовляти з кимсь на улици.

— Потїште ся, батьку, против нещастя годї що вдіяти.

Той мнимий акробат дійшов був до бульвару Монтмартр; оба полїцисти мусїли прискорити свої кроки, щоби в глотї не стратити его з очий. Коли були знову близько него, зачав Лекок знов розмавляти:

— А тепер до подрібностий! Де стрітили ся наші люди?

— Зараз при входї на улицю Сен-Кантен.

— Хто кого насамперед побачив і хто кого зачепив?

— Май.

— Що казала тота пані? Може ви чули, як она крикнула изза такої несподіванки?

— То нї, бо я був віддалений від них на яких двайцять пять кроків. Они чогось дуже вимахували руками, мов би які божевільні, я навіть гадав зразу, що они сварять ся.

— Розуміе ся, они знали, що їх підглядають і хотїли здогади звернути на фальшиву дорогу.

Нараз батько Абсент станув; ему впало щось до голови.

— А як би ту властительку готелю арештувати і еї переслухати?

— Нащо? Хибаж пан Зеґміллер не намучив ся еї досить своїми питанями а не міг нїчо видобути з неї? О то хитра песя віра! Сим разом сказала би, що Май стрітив еї і зажадав від неї тих десять франків, що дав на задаток... Але мусимо на щось рішити ся. Коли спільник ще не повідомлений, то на всякий случай небавком его повідомлять; мусимо отже бути й на то приготовлені, що буде мати й з ним дїло.

— А щез би! — крикнув батько Абсент розлючений; було би може найлїпше того чоловічиска знов замкнути.

— То нї, нїколи! — сказав на то Лекок. — Хочу конче довідати ся его тайни та й мушу довідати ся. Таж небавком побачимо, що він буде тепер робити, коли мае гроші і якийсь плян, бо що мае, то я би дав за то свое горло!

В сій хвили вступив Май до якоїсь трафіки і вийшов з циґаром в зубах. Отже властителька готелю таки дала ему гроші; найлїпшим того доказом було, що він купив собі циґаро.

Глава трийцять сема.

Май зайшов був в заулки коло Танпль. Зараз потім побачили батько Абсент і его молодий товариш, що він пристанув; то зачепила его якась із тих влїзливих купчих, що то торгують старим одїнем і не дадуть нїкому перейти спокійно через улицю. Май ставив їй зразу опір, але остаточно таки зайшов до еї краму.

Отже таки удало ся ему остаточно продати свое одїне — сказав батько Абсент. — Але нащо? Таж мае тепер досить гроший!

Молодий полїцист покивав на то головою. — Май держить ся своєї ролї — сказав він — а передовсім залежить ему на тім, щоби змінити костюм, бо то преці перша гадка арештанта, котрому удало ся втечи.

Він замовк. Май вийшов із крамницї і то змінений від голови до ніг. Мав тепер на собі штани з грубого синього полотна, до того рід кафтана з чорної вовни, довкола шиї кратчасту шовкову хустку а на голові високу мягку шапку, котру насунув трохи на бік. Не виглядав тепер лїпше як Лекок; можна би було довго надумувати ся, з котрим з ним волїв би хтось стрітити ся десь в темнім лїсї.

Але Май сам чув ся, видко, дуже щасливим з такої зміни; в новім одїню було ему очевидно вигіднійше. Впрочім свого суконного не продав, лиш ніс під пахою завязане в хустку. Отже зменшив свій капітал, не збільшив его. Продав лиш свій шовковий цилїндер.

(Дальше буде).

о відшкодоване для Хомяка, котрий має жінку і пятеро дітий.

— **Конкурс.** Товариство ім. сьв. Ан. Петра розписало конкурс в цїли розділеня суми 11.600 К титулом запомог для убогих церков, архіепархії львівскої, з реченцем до 5 мая 1907 р. Комітети парохіяльні, стараючі ся о запомогу, мають внести поданя в приписанім реченци на руки свого уряду дек. до Митр. Консисториї з точним зазначенем, о яку убігають ся запомогу (зворотну чи беззворотну), в якій висоті і на яку цїль наміряють єї обернути. Поданя, внесені по 5 мая, не будуть увзглядненї.

Телеґрами.

Відень 30 марта. Походячі з Ґалаца купець Лев Штайберґ і єго жінка відобрали собі сеї ночи житє за помочию зачадїня, по вісти, яку одержали вчера з Ґалацу о знищеню їх інтересу.

Рим 30 марта. Мінїстер Тіттоні виїхав до Рапалльо.

Льондон 30 марта. До Daily Tel. доносять з Ню Йорку: Президент Рузвельт вислав посередників до Чікаґо з причини страйку зелїзничого. Страйк обнимає тепер около 500.000 людий. Управа зелїзниці хоче признати підвисшене платні $8^1/_2$ прц. і 10-годинний час працї а персональ жадає 12 прц. підвисшеня і 9-годинного часу працї.

Букарешт 30 марта. На Молдаві настав спокій. З Волощини надходять вісти о розрухах в декотрих місцевостях. В окрузї Вальцеа прийшло до стички з селянами, з котрих 4 убито а многих поранено. В Бузео і Раговій знищено майно посесорів. В Чінкуй прийшло до стички з селянами, котрі підпаляли села. Трох селян убито, одного зранено. Також в окрузї Долю прийшло до стички. В Байлештї мали селяни 150 ранених і богато убитих. Многих арештовано. В окрузї Олту знищено численні маєтности посесорскі. В Кукурештї мусїла виступити артилерия. В окрузї Браіла селяни підпалили богато сїл.

Москва 30 марта. Слїдство з причини убитя Йоллоса веде ся енерґічно. Робітника Лебедева, котрий раз остерігав др. Йоллоса, вчера арештовано. Єго відправлено за аґітацию межи робітниками фабричними, пізнїйше ділав він яко аґітатор в союзї „істінно русскіх людей“. Подає він, що якийсь практикант судовий був тим, що намавляв до убийства. Начальник міста Райбот висказав родині убитого найглубше обурене і сочувство з причини убитя Йоллоса.

Букарешт 30 марта. Властителї більших посїлостий і студенти відступили від наміру скликати на недїлю збори в цїли успокоєня умів.

Софія 30 марта. Убийник Петкова, Петров і єго товариші будуть поставлені перед воєнний суд.

Іваново - Вознесеньск 30 марта. В селї Лежневі увійшло онogди вечером до бюра стациї почтово-телеґрафічної сїмох узброєних людий і грозячи револьверами, зрабували гроші і марки. Підчас втечі і погонї один з напастників впав а в тій ввилї вибухла бомба, котру мав при собі і розірвала єго на кусні. Другі напастники втекли. Дроти телеґрафічні розірвано. Кілько гроший напастники забрали, ще не знати.

Петербург 30 марта. „Нов. Врем.“ доносить, що в Ризї комітет социяльно-демократичний роздав 30.000 проклямаций взиваючих до убиваня всїх властителів більших посїлостий. В проклямациї подані також способи, як виконувати напади.

Йоганнесбурґ 30 марта. Коло Тріфонтен настав вибух двох скринь наповнених динамітом. Чотирох білих а 40 чорних згинуло, богато єсть зранених.

Господарство, промисл і торговля.

IV. Загальні збори
краєвого Союза ревізийного у Львові

відбули ся дня 25-го марта 1907 в комнатах товариства при участи відпоручників 77 союзних стоваришень.

Збори відкрив голова товариства адвокат др. Кость Левицький вступною промовою про дотеперішну орґанїзацию стоваришень заробкових і господарских, та про напрям, в якім сю орґанїзацию треба доповнити та розвинути.

Краєвий Союз кредитовий — говорив бесїдник — від основаня до 1904 року орґанїзував стоваришеня заробкові і господарскі, переводив люстрациї та уділяв кредиту головно кредитовим а також некредитовим союзним стоваришеням. З основанем краєвого союза ревізийного в 1904 роцї часть аґенд краєвого союза кредитового перейшла на краєвий союз ревізийний, який надїлений правом установлювати фахових ревізорів і переводити з рамени суду ревізиї, видає фаховий місячник „Економіст“, уділяє порад при орґанїзованю нових стоваришень та фаховими силами переводить ревізиї всїх руских союзних так кредитових як і некредитових стоваришень.

З розвоєм та з побільшенєм числа некредитових стоваришень краєвий союз ревізийний доповнив дотеперішний персонал ревізорів дальшими фаховими силами також і для стоваришень торговельних і молочарских.

Тим способом краєвий союз ревізийний сполучив всї рускі заробкові і господарскі стоваришеня так кредитові як і некредитові та став начальною, середоточною, краєвою інституциєю орґанїзацийною для всїх руских заробкових і господарских стоваришень, який то характер, аби сил наших не роздроблювати, повинен задержати і дальше.

В міру однак розвою некредитових стоваришень показує ся пекуча потреба основаня рівнорядних з Краєвим Союзом Кредитовим у Львові союзів для торговельних і промисловых, з'осібна для молочарских стоваришень, що стоваришеням сим приходили би в поміч фаховою порадою в товаристві, грошевим і товаровим кредитом і вишукували місця збуту для продуктів витворюваних стоваришенями, та в сей спосіб сповняли дїло, яке дотепер сповняє Краєвий Союз Кредитовий супротив всїх своїх стоваришень а головно супротив кредитових.

За почином філїї тов-а „Просьвіти“ в Стрию якраз тепер основує ся вже союз для молочарских стоваришень, а Союзом для стоваришень торговельних повинна стати „Народна Торговля“ у Львові.

Роздїл працї між три союзи: к р е д и т о в и й, м о л о ч а р с к и й і т о р г о в е л ь н и й, які би працювали спільно з краєвим Союзом ревізийним та заразом і п і д о д н и м економічно сильним Краєвим Союзом ревізийним, єсть справою пекучою, домагаючою ся чим скоршого полагодженя, якої успішна розвязка дасть основну підставу до обезпеченя биту і розвою торговельних і молочарских стоваришень.

По промові голови товариства та по відчитаню і принятю до відомости протоколу з послїдних загальних зборів, голова віддав провід зборів заступникови адвокатови др. Стефанови Федакови, який до другої точки порядку дневного „Звіт з діяльности за послїдний рік адмінїстрацийний 1906“ уділив голосу секретареви товариства, директорови Александрови Сероїчовскому.

Бесїдник, покликуючи ся на оголошений звіт з діяльности за рік 1906 в числї першім „Економіста“ за р. 1907, в обширнім і основнім рефераті обговорив скількість і спосіб переведеня ревізий, стан розвою союзних стоваришень, стопу процентову, справу податків і приміненя постанов статутів до законів податкових, кредит стоваришень і єго форми, проєкт закона про центральну касу для стоваришень заробкових і господарских условини розвою спілок системи Райфайзена і руских Народних Домів та стоваришень продукцийних, а вкінци справу нового закона пенсийного для приватних урядників.

По переведній дискусиї, в якій брали участь пп. Пірановский, др. Лесь Кулчицкий і о. Мосора, збори одноголосно ухвалили:

1) припоручити всїм союзним стоваришеням, щоби самі вони уживали та жадали від сторін руских векслів;

2) візвати дневникарскими статями та короткими нотатками, часто в часописях пригадуваними, руску суспільність, щоби виставляючи векслї, користувались рускими блянкетами векслевими та руским письмом на векслях;

3) візвати руских купцїв, щоби від фабрикантів жадати переказів в рускій мові, та зажадати від правительства виданя таких переказів;

4) що проєктована центральна каса для стоваришень заробкових і господарских могла би в значній мірі причинити ся до хосеннїйшої і успішнїйшої діяльности стоваришень, з тим однак застереженєм і бажанєм, що центральна каса не нарушить анї дотеперішного автономічного характеру стоваришень анї дотеперішного їх обему діланя, що не буде примусу належати до центральної каси, що стоваришеня зорґанїзовані в Краєвім Союзї ревізийнім у Львові будуть мати свою репрезентацию в видїлї ґенеральнім і надзираючій радї, та що „Краєвий Союз кредитовий“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, як одинока в Галичинї центральна інституция краєва стоваришень заробкових і господарских, основана на законї з 9 цьвітня 1873 року, буде репрезентантом і заступником державної центральної каси для всїх руских союзних стоваришень;

5) загальні збори відпоручників руских союзних стоваришень зарібкових і господарских застерігають ся рішучо против сего, аби Акцийний Банк звязковий у Львові мав бути узнаний як репрезентант і одинокий заступник державної Центральної Каси для стоваришень в Галичинї;

6) в справі закона пенсийного для приватних урядників з 16 грудня ч. 1 Взд. з 1 сїчня 1907, загальні збори припоручають президиї товариства перевести як найточнїйші дослїди і зібрати дотичні дати, оголосити в „Економісті“, обговорити справу основно і фахово в „Економісті“, а відтак скликати відпоручників функционарів поодиноких стоваришень в пїли остаточного порішеня справи.

(Конець буде).

— **Цїна збіжа у Львові** дня 29 марта: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·35 до 8·45; жито 6·35 до 6·45; овес 8·50 до 8·70; ячмінь пашний 7·30 до 7·50; ячмінь броварний 7·60 до 8·20; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 9·— до 10·—; вика 6·50 до 6·75; бобик 6·70 до 6·90; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 25·— до 40·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 30·— до 35·—.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).